

Załącznik nr 2

**do uchwały Nr/...../.....
Rady Gminy Piekoszów
z dnia września 2015 r.**

Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego trasy linii przesyłowej 220 kV Kielce Piaski – Radkowice na obszarze Gminy Piekoszów.

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 647, z późn. zm.) Rada Gminy Piekoszów postanowiła nie uwzględnić:

1. Nie uwzględnia się uwagi złożonej przez Pana A. S. pismem z dnia 28.04.2014 r. (wpływ 28.04.2014 r.), dotyczącej zmiany ustaleń projektu planu dla terenu oznaczonego symbolem „E”, w granicach działek o numerach 2065, 3003/7 i 3003/15.

Uzasadnienie

Uwaga nie może być uwzględniona z następującego powodu – ustalenia projektu planu ani w tekście, ani na rysunku nie zawierają terenu oznaczonego symbolem „E”, z tego powodu treść uwagi nie jest możliwa do rozpatrzenia.

Obszar działek, wymienionych w uwadze, położony jest w granicach terenu 7.R przeznaczonego pod tereny rolnicze obejmujące użytki rolne i pas technologiczny linii elektroenergetycznej 220 kV relacji Radkowice - Kielce Piaski.

2. Nie uwzględnia się uwagi złożonej przez Pana K. B., przedstawiciela Agencji Reklamowej PLUS Sp. J., 15-109 Białystok ul. Skidelska 10, pismem z dnia 06.05.2014 r. (wpływ 12.05.2014 r.), dotyczącej ustanowienia *przeznaczenia dopuszczalnego (na obszarze obejmującym teren wsi Szczukowice) rozmieszczenie reklam i tablic informacyjnych od strony drogi ekspresowej, w wyznaczonej linii zabudowy (tj. w odległości 40,0 m od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi ekspresowej – zgodnie z art. 43 ust. 1 ustawy o drogach publicznych), o wysokości max. 15,0 m od poziomu terenu; przyjęcie, że obiekty reklamowe mieszczą się w szeroko rozumianym pojęciu urządzeń infrastruktury technicznej.*

Uzasadnienie

Art. 15 ust. 2 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wymaga określenia „wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych”.

Przywołany w tym miejscu termin „przestrzeń publiczna” został objaśniony w słowniczku ustawy, jest to:

„obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”.

Nawiązując do treści uwagi należy również przytoczyć definicję urządzeń infrastruktury technicznej, na którą powołują się przepisy ww. ustawy, która pochodzi z art. 143 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami:

„Przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się budowę drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych.”

Wszystkie wyżej przywołane przepisy jednoznacznie wskazują, że reklama nie jest urządzeniem infrastruktury technicznej (potwierdza to również Prawo budowlane, które dla tej kategorii inwestycji przewiduje odrębne regulacje) a zasady dotyczące modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej (art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o pizp) określone w planie miejscowym nie dotyczą reklam.

Delegacją ustawową do określenia zasad umieszczania w przestrzeni publicznej nośników reklamowych jest przywołany wyżej przepis art. 15 ust. 2 pkt 5, który szczegółowo został objaśniony w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w § 4 pkt 5:

„ustalenia dotyczące wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych powinny zawierać w szczególności określenie zasad umieszczania w przestrzeni publicznej obiektów małej architektury, nośników reklamowych, tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, urządzeń technicznych i zieleni, w tym określenie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów;”

Fakt, że w pasie drogowym pojawiają się reklamy jest zgodny z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym lecz nie stanowi o tym, że są one urządzeniami infrastruktury technicznej, także choćby z tego powodu, że trudno mówić o modernizacji, rozbudowie czy budowie systemu reklam, szczególnie, że wszystkie inwestycje przywołane w definicji urządzeń infrastruktury technicznej są inwestycjami celu publicznego i mają swoje odniesienie w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami:

„Celami publicznymi w rozumieniu ustawy są:

- 1) wydzielanie gruntów pod drogi publiczne i drogi wodne, budowa, utrzymywanie oraz wykonywanie robót budowlanych tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, a także łączności publicznej i sygnalizacji;*
- 2) budowa i utrzymywanie ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń;”*

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie przewiduje lokalizacji reklam na terenach rolniczych bo nie są one obszarami przestrzeni publicznej. Wnioskowane dopuszczenie reklam na terenach rolnych jest zatem sprzeczne z ustawą.

Inną ważną kwestią jest to, że lokalizacja reklam, o parametrze wysokości do 15 m, pod linią elektroenergetyczną najwyższych napięć byłaby sprzeczna z obowiązującą Normą Europejską EN 50341-3-22 mającą status Polskiej Normy.

3. Nie uwzględnia się uwagi złożonej przez Panią B. Ś. pismem z dnia 13.05.2014 r. (wpływ 13.05.2014 r.), dotyczącej odstąpienia od budowy sieci w obrębie działek o numerach: 139/1, 56/4 i 151/6.

Uzasadnienie

Trasa linii elektroenergetycznej 220 kV łączącej dwie stacje energetyczne Kielce Piaski z Radkowicami została wyznaczona na obszarze kilku gmin tak by:

- 1) konieczna wycinka lasów była minimalna,
- 2) linia przebiegała po terenach rolnych wyłączonych z zabudowy,
- 3) przebiegała wzdłuż szlaku komunikacji krajowej tj. drogi S7, wzdłuż której, ze względu na jej uciążliwość, nie będzie planowana zabudowa, potwierdzona w obowiązujących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin,
- 4) nie miała negatywnego wpływu na obszary chronione.

Przyjmując powyższe zasady trasa linii 220 kV na terenie działek, o których w uwadze, będzie biegła wzdłuż ekspresowej drogi krajowej S7, w pasie terenu, który z uwagi na przepisy ustawy o drogach publicznych, musi być wyłączony z zabudowy.

W tekście uwagi poruszono kilka kwestii, między innymi:

- to, że linia elektroenergetyczna 220 kV wytwarza pole elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości rzędu 300 MHz – 300 GHz,
- sąsiedztwo linii może spowodować wzrost ryzyka zachorowań na niektóre rodzaje nowotworów,
- obniży się komfort mieszkania w pobliżu słupa emitującego dźwięki o wysokiej częstotliwości,
- realizacja linii spowoduje, że uwagodawczyni zostanie pozbawiona sadu i pola.

Odnosząc się do pierwszego zarzutu należy stwierdzić, że nie jest prawdziwy. Przy linii elektroenergetycznej występuje pole elektromagnetyczne ale o bardzo niskiej częstotliwości do 50 Hz, a nie jak przywołano w piśmie wysokiej częstotliwości powyżej 300 MHz. To zagadnienie regulują przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów.

Nie stwierdzono szkodliwego działania pola elektromagnetycznego o tak niskiej częstotliwości na człowieka. Wyniki pomiarów pola elektromagnetycznego przeprowadzone w pobliżu różnego rodzaju domowych urządzeń elektrycznych (suszarka, kuchnia elektryczna, żelazko) wskazują, że są one porównywalne z poziomami pól, jakie występują w odległościach przekraczających 15 m od linii napowietrznych o napięciu 220 kV. Tak więc pojawiające się informacje o wyjątkowo silnych polach magnetycznych w sąsiedztwie linii napowietrznych wysokiego napięcia nie są prawdziwe. Jednak dla pełnego bezpieczeństwa mieszkańców Inwestor wyznaczył tzw. pas technologiczny o szerokości 2 x 25 m, w którym ogranicza się możliwość zabudowy.

W przypadku projektowanej linii 220 kV relacji Radkowice – Kielce Piaski nie wystąpi zagrożenie środowiska hałasem wytwarzanym przez przewody tej linii. Wynika to z faktu, że przy napięciu linii 220 kV zjawisko ulotu nie jest zbyt intensywne, nawet w warunkach złej pogody. Wyniki pomiarów hałasu, które wielokrotnie przeprowadzano w sąsiedztwie krajowych linii 220 kV wskazują, że poza „pasem technologicznym” o szerokości 50 m (po 25 m od osi linii), poziomy dopuszczalne hałasu nie są przekroczone, nawet w najbardziej niekorzystnych warunkach pogodowych. Nie bez znaczenia jest sąsiedztwo drogi ekspresowej S7, od której hałas jest tak duży iż całkowicie tłumi ewentualny szum od linii.

Realizacja linii nie powoduje wykupu nieruchomości. Działki wskazane we wniosku pozostaną we władaniu uwagodawczyni, w dalszym ciągu teren rolny będzie można użytkować zgodnie z jego dotychczasowym przeznaczeniem.

4. Nie uwzględnia się uwagi złożonej przez Panią A. Ś-F. i Pana P. S. pismem z dnia 10.05.2014 r. (wpływ 13.05.2014 r.), dotyczącej odmowy zgody na poprowadzenie linii elektroenergetycznej nad działką nr 80/2.

Uzasadnienie

Trasa linii elektroenergetycznej 220 kV łączącej dwie stacje energetyczne Kielce Piaski z Radkowicami została wyznaczona na obszarze kilku gmin tak by:

- 1) konieczna wycinka lasów była minimalna,
- 2) linia przebiegała po terenach rolnych wyłączonych z zabudowy,
- 3) przebiegała wzdłuż szlaku komunikacji krajowej tj. drogi ekspresowej S7, wzdłuż której, ze względu na jej uciążliwość, nie będzie planowana zabudowa, potwierdzona w obowiązujących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin,
- 4) nie miała negatywnego wpływu na obszary chronione.

Przyjmując powyższe zasady trasa linii 220 kV na terenie działki nr 80/2 będzie wzdłuż ekspresowej drogi krajowej S7, w pasie terenu, który z uwagi na przepisy ustawy o drogach publicznych, musi być wyłączony z zabudowy.

W tekście uwagi poruszono kilka kwestii, między innymi:

- przebieg linii ograniczy możliwości zagospodarowania działki,
- linia będzie negatywnie oddziaływać na osoby zamieszkałe na działce,
- obszar oddziaływania bezpośredniego zajmuje 2/3 działki a oddziaływania pośredniego pozostałą 1/3 działki,
- zgodnie z art. 124 ust. 5 ustawy o gospodarce nieruchomościami przeprowadzenie linii uniemożliwi w sposób dotychczasowy dalsze prawidłowe korzystanie z nieruchomości,
- na działce nr 80/2 ustalono, w trybie decyzji, warunki zabudowy i zagospodarowania terenu dla inwestycji polegającej na przebudowie, rozbudowie i nadbudowie budynku mieszkalnego jednorodzinnego, które to kolidują z linią.

Nie można nie zgodzić się, że przebieg planowanej linii elektroenergetycznej nie ograniczy możliwości zagospodarowania działki bo w pasie technologicznym zostanie wyeliminowana zabudowa. Faktycznie jednak została ona już wyeliminowana z tytułu poszerzenia terenu pasa drogowego drogi krajowej celem podniesienia jej parametrów technicznych do klasy „ekspresowej”. Ten fakt spowodował ustawowe przesunięcie linii zabudowy na odległość 40 m od drogi – właśnie w terenie wyłączonym z zabudowy na podstawie przepisów o drogach publicznych poprowadzona została trasa linii elektroenergetycznej 220 kV.

Nie jest zrozumiałe twierdzenie o oddziaływaniu pośrednim i bezpośrednim oraz o negatywnym oddziaływaniu na osoby zamieszkałe na działce ponieważ w uwadze nie określono na czym one miałyby polegać. Budynek mieszkalny, nawet po rozbudowie i nadbudowie położony będzie poza obszarem oddziaływania pola elektromagnetycznego. Realizacja linii wzmaga spełnienia przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów oraz Normy Europejskiej EN 50341-3-22 mającej status Polskiej Normy. Zastosowanie tych norm prawnych gwarantuje bezpieczeństwo użytkowania i przebywania w sąsiedztwie linii.

Zgone z przywołanym przepisem ustawy o gospodarce nieruchomościami na właścicielu nieruchomości ciąży obowiązek udostępnienia jej w celu *wykonania czynności związanych z konserwacją, remontami oraz usuwaniem awarii(...) przewodów (...) służących do przesyłania (...) energii elektrycznej* za odszkodowaniem. Są to sytuacje niebywale rzadkie, szczególnie gdy

na działce nie stoi konstrukcja wsporcza napowietrznej linii a ta nie jest planowana na działce nr 80/2. Ta okoliczność nie uniemożliwia korzystania z nieruchomości.

Decyzja, o której mowa w uwadze, dotyczy przebudowy, rozbudowy i nadbudowy istniejącego budynku mieszkalnego na działce nr 80/2. Jednym z ustaleń tej decyzji jest to, że szerokość elewacji frontowej (od drogi wewnętrznej) to 12 m z tolerancją 20% co oznacza, że maksymalna szerokość elewacji może wynieść 14,4 m. Tak wykonana rozbudowa mieści się prawie z 6 m zapasem poza pasem technologicznym, w terenie gdzie nie występują ograniczenia w zagospodarowaniu działki z tytułu prowadzenia napowietrznej linii elektroenergetycznej 220 kV. Pas technologiczny nie koliduje z przedmiotową decyzją.